मृगेन्द्रशावः क्रीडद्भिर्वने बालमृगैरिव ॥११२॥
संविभेजेऽनुजग्राह वशीचक्रे च सोऽर्भकान् ।
अराजोचितमाचारं नैव किञ्चिदसेवत ॥११३॥
भाण्डादि कर्तं मृत्पिण्डं कुम्भकारैः समर्पितं ।
स्वीकृत्य चक्रिरे तेन शिवलिङ्गपरम्पराः ॥११४॥
तथा साश्चर्यचर्यः स क्रीडन् जातु व्यलोकयत ।
मातुलेन जयेन्द्रेण सादरं चाभ्यनन्द्यत ॥११५॥
आवेद्यमानं शिशुभिस्तं जयेन्द्रोऽयमित्यसौ ।
भुपालवत् सावज्ञेलं पश्यन्नन्वग्रहीदिव ॥११६॥
सभाव्य सत्त्वावष्टम्भात् तमसामान्यवंशज ।
सादृश्याद्भगिनीभर्तुर्भागिनेयमशङ्कत ॥११७॥
सत्वरस्तर्कजिज्ञासारसेनानुससार तं ।
प्राप्तस्तद्गृहमौत्सुक्यात् स्वसारं च व्यलोकयत् ॥११८॥
सा स चान्योन्यमुन्मन्यू पश्यन्तौ भ्रातरौ चिरात् ।
निःश्वासात् द्विगुणोष्माणि मुङ्गरश्रूण्यमुञ्चतां ॥११९॥
कुलाल्यादारको मातः कावेताविति पृष्टवान् ।
अकथ्यतेत्थं वत्सैषा माता ऽयं मातुलश्च ते ॥१२०॥
पितुर्बन्धेन सक्रोधं तं कालापेक्षया क्षमं ।
शिक्षयित्वा जयेन्द्रोऽथ कार्यशेषाय निर्ययौ ॥१२१॥